

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنچاکه حق پیروز است

پروردی خرسند

کتاب نیستان

فهرست مطالب

۵	مقدمه‌ی مؤلف
۹	از سالیان گذشته
۱۳	سخنی از استاد
۱۹	انگیزش
۴۷	خونی بر پایه‌های کاخ
۶۹	قفس شکسته
۸۱	به سوی نور
۱۰۳	راهی به ادبیت
۱۲۱	خون خورشید
۱۵۳	پاک باخته
۱۶۳	عشقی برتر
۱۷۷	بر دریای خون
۱۹۰	در پیشگاه خُدا
۲۰۷	جاویدان

مقدمه‌ی مؤلف

ای خوب، ای عزیز

آیا باور کم که به هم رسیده‌ایم؟ روزی که از عشق و درد
می‌گریستم و از قطره قطره‌های اشکم کلمه می‌ساختم و قصه‌ی
عزیزترین مردان و زنان تاریخ را می‌نوشتم نه در پی نام بودم و نه در
فکر نان. حتی می‌دانستم که تیشه برداشته‌ام و بر ریشه‌ی «بودن» م
می‌زنم و طرح کلبه‌های خوشبختی‌های احتمالیم را ویران می‌کنم.
... اما میان گریه می‌خندیدم که اگر بررسی و صدای مکتوبم تو را
دریابد، مردان یا مردمان راستین تاریخت را به یادت آورده‌ام و اگر
خود و هم نسلانم راهی یافته‌ایم، تو و هم نسلات را نیز راهی
بنماییم.

بودن یا نبودن من مهم نیست، این تویی که مدام در حال آمدنی و
آنچاکه حق پیروز است از آن تست که همیشه در حال آمدنی و مدام
در کار تاریخسازی و خودبایی.

۶ آنجاکه حن پیروز است

من دانش آموزی تنها و غریب بودم که در برهوت سرگردانی هایم
به این غریبان و غربت های عزیز و بزرگ رسیدم و همدلی و
همدردی هایم را نوشتم. نسلم با من به همه نانهای گدایی و نواله هایی
که دشمن، تدارک دیده بود چشم بست و راه افتاد تا سهم واقعی
خودش را بیابد. و گرچه در این راه قربانی ها داد و زخم و زندانها
تحمل کرد اما بالاخره به آنچه خود داشت رسیده، به کم یا زیاد بودن
یافته هایش فکر نکن، مهم این است که خود جسته بود، خود یافته بود
و هر پاره نان ارزش دنیایی را داشت.

اینک من و هم نسلاتم با تست که سخن می گوییم. تویی، که به
هنگام نوشته شدن این قصه حماسه ها، یا تازه به دنیا آمده بودی یا
هنوز در راه بودی.

من دانش آموز نوجوان دیروز می هیجع اذاعی دروغینی به آنچه که
می توانستیم و براستی تلاش کردیم رسیدیم. حال تو و زمانه‌ی دیگر
گونه و همت های بزرگ شده‌ی تست که در جایگاهی ایستاده‌ای که
شبیه پایگاه آن روزهای ماسب. همچنانکه خود و استادانم نوشته ایم
ما به اندازه‌ی تلاشمان سهم یافته‌ایم. اما تو هم نیرومندتر از مایی هم
زمانه‌ی پیشرفته‌تر و بزرگتری داری و هم در راههای وسیع تری گام
می توانی زد.

کوچک که بودم می شنیدم که آدم را با شناخت دوستانش می توان
بدرسنی شناخت.

بزرگتر هم که شدم باز سخنی هم سنگ همین سخن را شنیدم.
اما بزرگ که شدم و به کتابخانه‌ها که راه یافتم و با کتابها که انس

گرفتم، خواندم، آدمها با قهرمانانی که انتخاب می‌کنند، در حقیقت خود را برمی‌گزینند. و مهم نیست که قدرت چنان شدنی را داشته باشند و بتوانند یا نه، مهم این است که همتستان بلند و والا باشد.

حتیاً می‌گویید این را به گونه‌ای استادم در مقدمه‌ی کتاب نوشته است. و من جوابتان می‌دهم که خواندن جمله و مطلب کوتاهی هشداردهنده هست اتا بیدارکننده، نه. برای بیداری باید «خواب بودن» را دریابی. برای یافتن «زندگی»، باید «مرگ» را لمس کنی و برای «شناختن» باید تجربه کنی، درد بکشی، در فراز و نشیب زندگی سختی و آسودگی را بیازمایی، و پست و بلند هستی را لمس کنی. اگر حجره‌های شگفت و پرخاطره‌ی مدرسه‌ی نواب مشهد و حکیمی علامه نبود. اگر خانه و خانواده‌ی شریعتی - استاد و دکتر - در پناهم نمی‌گرفتند، اگر مهریانی بی دریغ بسیاری از هم دوره‌ها و هم نسلاتم نبود، آیا براستی اکنون در کجای تاریخ یا جغرافیای زمین و زمان بودم؟

مرا همین سعادت بس که اگر یک بار دیگر هم فرصت زندگی می‌یافتم باز هم آرزو می‌کردم که در همین راه گام بزنم. خدا را سپاس می‌گویم و همه‌ی عزیزان و استادان راستیم را و همه‌ی اندیشمندانی که افتخار حضورشان را یافتم و اندیشمندان و هنرمندانی را که با آثارشان ذهن و دلم را ساختند و اگر عمری مانده باشد، تا آخرین لحظه هم می‌سازند و اگر هم رهایم کنند، رهاسان نمی‌کنم.

در پایان بگویم که این دهمین چاپ قانونی "آنجا که حق پیروز

۸ آنجاکه حق پیروز است

است" می‌باشد که به همت واحد انتشارات کتاب نیستان انتشار می‌باید. تلاش‌های مردانه‌ی همه‌شان - زن و مرد - مأجور باد و اجر تمامی شان با حسین و آزادگانی که دوش به دوش او آزادی را پاس داشتند و تا ابدیت آزادی و عدالت را سرخ و پرشکوه نوشتند.

پرویز خرسند